Nazwisko GERGOVICH

Imiona Władysław-Stanisław Pseudonim

Z domu

Data urodzenia 16.04.1893 Miejscowość, kraj Jaworzno, Polska

Data śmierci 1951 Miejscowość, kraj Londyn, Wielka Brytania

Lat życia

Adres cmentarza Streatham Park Cemetery

Źródła: Pruszyńska A.: Memorabilie lekarskie w Archiwum Instytutu Polskiego i Muzeum im. gen. Sikorskiego [w] Medycyna Nowożytna 6/2 131/152, 1999

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

444

GERGOVICH . WLADYSLAW. 16-4-93.

32 Alleyn Road. P/4169.
S.E. 21.

GIPSY HILL 0376.

Pol. Med.

Ped. B.N.

Władysław Stanisław GERGOVICH (1893–1951)

Ur. 16 kwietnia w Jaworznie, woj. krakowskie; syn Stanisława i Antoniny z domu Ogorzały. Po maturze w 1912 r. w gimnazjum w Wadowicach podjął studia na wydziale lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, gdzie uzyskał absolutorium. Dyplom i stopień doktora wszechnauk lekarskich otrzymał w 1921 r. na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1923–1926 specjalizował się w warszawskich klinikach – otolaryngologicznej i ginekologiczno-położniczej.

W latach 1914–1918 służył w Legionach Polskich, brał udział w obronie Lwowa. Od 1918 r. był lekarzem wojskowym w służbie stałej zatrudnionym kolejno: w Departamencie Zdrowia Ministerstwa Spraw Wojskowych, jako naczelny lekarz Centralnej Szkoły Podchorążych Piechoty w Chełmie, naczelny lekarz i wykładowca Szkoły Podchorążych w Warszawie i Ostrowi Mazowieckiej. Na początku lat 30. był lekarzem 7. Pułku Ułanów w Mińsku Mazowieckim i ukończył kurs w Wyższej Szkole Wojennej, w latach 1934–1939 wykładowcą, a następnie dyrektorem nauk Centrum Wyszkolenia Sanitarnego w Warszawie. Od 1 września 1939 r. pełnił funkcję szefa sanitarnego Armii „Kraków", przyczynił się do utworzenia Centrum Szpitalnego Zamość. Po ucieczce przed aresztowaniem przez gestapo dotarł do Francji, gdzie od kwietnia do lipca 1940 r. był komendantem Centrum Wyszkolenia Sanitarnego w Comobourg. Ewakuowany wraz z Centrum do Wielkiej Brytanii został szefem służby zdrowia Sztabu Naczelnego Wodza (lipiec 1940 – grudzień 1942). Od maja 1944 r. pełnił funkcję zastępcy szefa służby zdrowia Ministerstwa Obrony Narodowej – w randze pułkownika.

Jest autorem tekstu pt. *Wspomnienia spod Krzywopłotów*, [w:] *Karabin i nosze*, T. 1, Warszawa 1936 oraz czterech prac opublikowanych w „Lekarzu Wojskowym" w latach 1936–1939 na temat wpływu czynnika terenowego, taktycznego i klimatycznego na użycie służby zdrowia dywizji pancernej i piechoty, a także opracowania *Służba zdrowia w wojnie nowoczesnej*,

opublikowanego w: „Komunikat Szefostwa Służby Zdrowia" Londyn 1945, nr 8.

Od 1944 r. należał do Związku Lekarzy Polskich w Imperium Brytyjskim. Ożeniony z Jadwigą Kozicką, następnie z Zofią Grabowską, miał dwoje dzieci. Zmarł w 1951 r. w Londynie, został pochowany na Streatham Park Cemetery.

Ludwik Bombas: *Zamojscy lekarze...*, „Kombatant Polski na Obczyźnie", 13 I 1952;

Akta osobowe i foto ze zbiorów Głównej Biblioteki Lekarskiej; Deklaracja wstąpienia do Związku Lekarzy Polskich w Imperium Brytyjskim z 9 VO 1944, IPMS KOL 394.

Dokumenty 1934–1952 IPMS Sygn. KOL 109

- życiorys własny, maszynopis s. 1
- Zeszyt Ewidencyjny (1 karta wykaz kolejnych miejsc pracy)
- paszport i Książeczka Uposażenia z fotografią
- zaświadczenia: o ukończeniu dwuletniego kursu Wyższej Szkoły Wojennej w 1934 r. „... z postępem bardzo dobrym"; o sprawowaniu funkcji komendanta Centrum Wyszkolenia Sanitarnego w Combourg we Francji
- legitymacje: Honorowej Odznaki Szkoły Podchorążych dla Instruktorów oraz odznak pamiątkowych: 7. Pułku Ułanów, 2. Pułku Piechoty Legionów 1932, 1. Pułku Artylerii Lekkiej Legionów 1934 i Centralnej Składnicy Sanitarnej 1938
- korespondencja z Polskim Wydziałem Lekarskim w Edynburgu z lat 40.

Teksty:

„Dziennik czynności szefa sanitarnego Armii Kraków 1 IX 1939 – 7 XI 1939" rękopis s. 124; „Centrum Szpitalne Zamość" 1939, rękopis s. 12; „Doktryna wojny", maszynopis s. 10; „Sprawozdanie ogólne z działalności służby zdrowia Polskich Sił Zbrojnych za czas 10 VII – 31 XII 1942 w związku z przejściem szefostwa Sił Zbrojnych Sztabu N[aczelnego] W[odza] do Ministerstwa Obrony Narodowej" 25 I 1943, maszynopis s. 24.

Wycinek prasowy:

ks. dr Ludwik Bombas: „Zamojscy lekarze. O pułkowniku-lekarzu dr. Władysławie Gergovichu wspomnienie", Kombatant Polski na Obczyźnie 13 I 1952.

Pruszyńska A.: Memorabilia lekarskie w Archiwum Instytutu Polskiego i Muzeum im. gen. Sikorskiego. [w:] ~~Archiwa i Biblioteki~~ Medycyna Nowożytna 6/2, 131/152; 1999.